

**Κυριακή 23 Φεβρουαρίου. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης. Ἦχος β'. Ἑωθινὸν β'.**

Σημείωσις: Τὴν ἐν τῇ παρουσίᾳ Κυριακῇ ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης, ψάλλομεν εἰς τὰ ἀποδείπνα τῆ παρελθούσης Πέμπτης ἑσπέρας.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' Ἀναστάσιμα στιχηρά· *Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα... Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν... Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν... δευτεροῦντες τὸ α'.* Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Ὡ τοῦ μεγίστου μυστηρίου!.. Εἶτα τό· *Φῶς ἰλαρόν... καὶ τὸ Προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν... μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.* Εὐθύς τό· *Κατάξίωσον Κύριε... Εἶτα ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον ἀποστίχον· Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ... καὶ τὰ τῆς Θεοτόκου· Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά... Πᾶσαν ἀνομίαν ἀφειδῶς... Ἄλλο καταφύγιον Ἀγνή... Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· Τίς σέ κατ' ἀξίαν ἐπαινέσει... Εἶτα τό· Νῦν ἀπολύεις... καὶ τὸ τρισάγιον.* Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον· Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον... Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· *Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν... Ἀπόλυσις.*

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· *Μορφωθεὶς ἐκ σοῦ τὸ καθ' ἡμᾶς... (ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου).* Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός... Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· *Τῆ Ὑπερμάχῳ... οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.*

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ...* Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα...Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν...Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν...στιχηρὰ ἀνατολικά γ'· Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα... *Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας...* Ἠνοίγησαν σοὶ Κύριε...καὶ τοῦ Τριωδίου προσόμοια δ'· Ὅταν μέλλης ἔρχεσθαι...Βίβλοι ἀνοιγῆσονται...Ἡχήσουσι σάλπιγγες...Κλαίω καὶ ὀδύρομαι...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· Ὅταν τίθωνται θρόνοι...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· *Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν...καὶ τὸ προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...* μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· *Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτὴρ...καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον· Διὰ ξύλου Σῶτερ κατήργησας...* Ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστέ...Ζωοδότα Χριστέ...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· *Οἶμοι μέλαινα ψυχὴ!...* Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· *Ἀνύμφευτε Παρθένε...* Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον...ἄπαξ, εὐθὺς τὸ· *Θεοτόκε Παρθένε...* καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Εἶτα τὰ λοιπὰ τῆς ἀγρυπνίας.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· *Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν...* Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...*Τρισάγιον*, καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...Ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον· Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον...Δόξα· τὸ αὐτό...Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον· *Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν...* Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης·

Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...Δόξα· Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸν λίθον τοῦ μνήματος...Δόξα· Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ιζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Μετὰ τὸ Πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι...Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἀναστασίμου β' Εὐαγγελίου. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελα. Δόξα· Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι...Καὶ νῦν· Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι...Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια καὶ τοῦ Τριωδίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς η' τροπάρια. Καταβασίας δὲ ψάλλομεν τοὺς εἰρμούς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου· Βοηθὸς καὶ σκεπαστής...Λέγομεν δὲ ἐν τῷ κανόνι καὶ τοὺς ιβ' στίχους ἐξ ἐκάστης ὥδης τῆς στιχολογίας. Ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Ἀνέστης Σωτήρ...καὶ ὁ οἶκος· Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων...Εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου· Τὸ Βῆμά σου φρικτὸν...τὸ θεοτοκίον· Τὸν πάντων ποιητὴν...τὸ ἕτερον· Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν...Δόξα· Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ...Ἀφ' ἑκτῆς τὸ κοντάκιον τοῦ Τρι-

ωδίου· Όταν ἔλθῃς ὁ Θεός...καὶ οἶκος αὐτοῦ· Τὸ φοβερὸν σου κριτήριον ἐνθυμούμενος...Εἶτα τὸ συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τοῦ Τριωδίου. **Στιχολογείται καὶ ἡ Τιμιωτέρα...**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἔξαποστειλάριον, τὸ β' Ἀναστάσιμον· Τὸν λίθον θεωρήσασαι...τοῦ Τριωδίου· Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως...Ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται... καὶ τὸ θεοτοκίον· Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως...Εἰς τοὺς αἶνους ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις...Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι...Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε...Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε...ἀνατολικὸν ἐν Ἐρραναν μύρα μετὰ δακρύων...καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα γ'· Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν...ᾧ ποία ὥρα τότε...Δανιὴλ ὁ Προφήτης...Λέγομεν δὲ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τοὺς δύο συνήθεις τῆς Κυριακῆς στίχους. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· Προκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοὶ...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον· Σήμερον σωτηρία...ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις. Εἶτα τὸ β' ἑωθινὸν ἰδιόμελον· Μετὰ μύρων προσελθούσαις...Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Δόξα, Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον... Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· Όταν ἔλθῃς ὁ Θεός...

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά, οἱ ἀναστάσιμοι μακαρισμοὶ εἰς δ' τροπάρια καὶ ἡ ε' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου, ἄνευ εἰρμοῦ, εἰς δ' τροπάρια. Εἴσοδος...Εἰσοδικὸν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Ἀπολυτικά μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ Ἀναστάσιμον· Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον...τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ...Δόξα...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Μετὰ τὸ Πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι...Καὶ νῦν...τὸ κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· Όταν ἔλθῃς ὁ Θεός...Προκείμενον καὶ Ἀλληλουϊάριον τοῦ

ἤχου. Απόστολος τῆς Κυριακῆς· *Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ...* (Κορ. α' 8-13, θ' 1-2), ὁ ζῆτει τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρεω. Εὐαγγέλιον ὁμοίως· *Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ...* (Ματθ. κε' 31-46), ὁ ζῆτει τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρεω. Εἰς τὸ ἐξαιρέτως τὸ Ἄξιόν ἐστιν...*Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθῆτω... Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογῆσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.*